

Ένας Γότθος Άγιος: ο Μάρτυρας Νικήτας (15 Σεπτεμβρίου)

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Ο Νικήτας γεννήθηκε στη Γοτθία. Ήταν μαθητής του θεοφόρου επισκόπου των Γότθων Θεοφίλου, ο οποίος συμμετείχε στην Α' Οικουμενική Σύνοδο (Νίκαια, 325).

Όταν ο Γότθος ηγεμόνας Αθηνάριχος άρχισε να διώκει και να βασανίζει τους χριστιανούς, ο άγιος Νικήτας στάθηκε απέ-ναντί του με παρρησία και τον αποκήρυξε ως ειδωλολάτρη και απάνθρωπο. Αμέσως συνελήφθη και αγρίως βασανίστηκε, αλλά όχι μόνο δεν κάμφθηκε, παρά με μεγαλύτερη ένταση ομολογούσε την πίστη του στον Χριστό, αναπέμποντας ευχα-ριστίες. Ο νους του ήταν αδιαλείπτως υψωμένος προς τον Θεό και στο στήθος του κατάσαρκα έφερε μια εικόνα της Υπεραγίας Θεοτόκου με το προαιώνιο Παιδί-Χριστό, κρατώ-ντας στο χέρι Του τον Σταυρό. Ο άγιος Νικήτας είχε πάντα μαζί του αυτή την εικόνα, διότι η Υπεραγία Θεοτόκος του είχε παρουσιαστεί και τον παρηγόρησε. Στο τέλος ο βασανιστής του τον έριξε μέσα σε κάμινο, όπου ο άγιος μάρτυς εξέπνευσε, αλλά το σώμα του παρέμεινε τελείως άθικτο από τη φωτιά.

Ένας φίλος του αγίου, ο Μαρριανός, πήρε το άψυχο σώμα από τη γη των Γότθων (Βεσσαραβία και Βλαχία) και το μετέφερε στη Μοψουεστία της Κιλικίας. Έκτισε εκκλησία, την οποία αφιέρωσε στον άγιο Νικήτα και τοποθέτησε εκεί τα θαυματουργά λείψανα του μάρτυρος. Ο άγιος Νικήτας μαρτύρησε ενδόξως το έτος 372.

Ύμνος στον Άγιο Νικήτα

Αληθινός πατριώτης είναι αυτός, μέσα απ' όλο τον λαό, που ιδρύει ένα αληθινό ιερό θυσιαστήριο,

προς δόξαν του Ζώντος Θεού.

*

Ο Γότθος Αθηνάριχος κυβερνούσε με τη βία

και πρόσφερε θυσίες στα άψυχα είδωλα.

Αλλά ο άγιος Νικήτας ήταν στρατιώτης του Χριστού

και κήρυξ της αιωνίου σωτηρίας.

Έστελνε ακτίνες του Αιωνίου Φωτός μέσα στη νύκτα, διαλύοντας το

ειδωλολατρικό σκότος που
τύλιγε σαν σάβανο τις ψυχές.

*

Ο άγιος Νικήτας αντιτάχθηκε στον ηγεμόνα
και η στερρή απαντοχή του εξέπληξε τον λαό του.
Με τη δύναμη του Τιμίου Σταυρού κατατρόπωσε το σκότος
και όλο τον λαό ενέπλησε με τον φόβο του Θεού.

*

Το αίμα του αγίου ήταν το ρόδινο γλυκοχάραμα μιας νέας ημέρας, ενώ το πνεύμα
του υψωνόταν προς τις αυλές του ουρανού.

*

Στη φοβερή πυρκαγιά ο Νικήτας καταφλεγόταν,
αλλά μέχρι σήμερα το πυρ δεν τον κατέφαγε·
σώο διαφυλάχθηκε το σκηνωμά του!

*

Στην Αλήθεια του Χριστού βαπτίζονταν οι Γότθοι
και δόξαζαν τον Νικήτα, τον νικητή τους.

*

Ω άγιε Νικήτα, φωνή της σάλπιγγος του Θεού!
Μάρτυς ανδρείε, αληθινέ ευπατρίδη:
απεδήμησες από τα σκηνώματα της γης
και τώρα παρίστασαι με τις χορείες των αγγέλων
στις αυλές του Βασιλέως Θεού.
Πρέσβευε υπέρ ημών, που έχεις παρρησία

ενώπιον του Βασιλέως.

(Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς, Ο Πρόλογος της Αχρίδος, Σεπτέμβριος, εκδ. Άθως, σ. 139-144)